

Mindent jól cselekedett

Időpont: 1965. szeptember 5. Szentháromság ünnepe utáni 12. vasárnap

Helyszín: Győr - Nádorváros

Alapige: Márk 7,31-37.

Énekek: 323, 376, 788.

Aztán ismét kimenvén Tírus és Sídon határaiból, a galileai tengerhez méne, a Tízváros határain át.

És hozának néki egy nehezen szóló siketet, és kéri vala őt, hogy vesse reá kezét.

Ő pedig, mikor kivitte vala azt a sokaság közül egy magát, az újjait annak fülébe bocsátá, és köpvén illeté annak nyelvét, És föltekintvén az égre, fohászodék, és monda néki: Effata, azaz: nyilatkozzál meg.

És azonnal megnyilatkoznak annak fülei: és nyelvének kötele megoldódék, és helyesen beszél vala.

És megparancsolá nékik, hogy senkinek se mondják el; de mennél inkább tiltja vala, annál inkább híresztelék.

És szerfelett álmélnak vala, ezt mondván: Mindent jól cselekedett; a siketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.

A mai vasárnapra az igehirdetés alapjául kirendelt szentlecke Jézus egy csodatételét, a süketnéma meggyógyításának történetét mondja el. Nem egyedülálló eset ez Jézus életében. Bizonytalán sokkal több süketnémat gyógyított meg Jézus, mint amennyi írásbeli dokumentum maradt az evangéliumokban. Ez a gyógyítás tehát csak egy eset a sok közül. Felmerül a kérdés, miért csak ezt az egyet jegyezte fel az evangélista és miért éppen ezt választotta ki a gyógyítások közül? Talán azért van megörökítve ez az eset, mert a gyógyítás formája ebben a történetben különleges. A 33-dik versben azt olvassuk, hogy Jézus nem a sokaság előtt gyógyította meg, hanem kivitte a sokaságból s négyszemközt maradt vele. Nemcsak a magány rendkívüli a gyógyításban, hanem a mód is. Jézus ujjait a beteg fülébe bocsátotta és köpvén, illetve a nyelvét. Különleges forma, amit Jézus a gyógyításnál használ. Vagy talán azért örökítette meg ezt az esetet az evangélista, mert a gyógyítás következménye is rendkívüli. A történet utolsó versében azt mondja az Ige: „*szerfelett álmélnak vala, ezt mondván: ...a siketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.*”

Jézus egy siketet tett hallóvá s egy némát beszélővé, de a sokaság annyira hatása alá kerül a csodatételnek, hogy általánosítja ezt az esetet Istennek az emberekhez való bánásmódjára s ezt a tanulságot vonja le: „*Mindent jól cselekedett.*” A történetnek ez a vallomása hadd legyen bizonyágtétel hitünkéről és arról, hogy mi mit kaptunk és kaphatunk Jézustól.

Mindent jól cselekedett. Ennek a mondatnak az állítmánya az, hogy cselekedett. Kell, hogy ez megállítson minket. Isten cselekvő Isten.

1. Cselekedett!

Nem mindig látszik, hogy Isten cselekszik. Néha úgy tűnik fel, mintha nem cselekednék. Isten negatív magatartásának nemcsak az a magyarázata, hogy a beteg mindig türelmetlen, mindig sürgetni szeretné Istent, hanem Istennek sokszor ez a tényleges magatartása is. Néha úgy tűnik fel - talán te is tapasztaltad ezt már –, mikor nagyon sürgős volna Isten segítsége, mégsem cselekszik. A süketnéma és családja így ugyanezt a magatartást tapasztalta. Nem tudjuk, kik voltak a süketnéma szülei s hogyan hordozták gyermekük némaságát, de az a tény,

hogy voltak, akik odavitték Jézusoz és ő megy, abban benne van, hogy nehezen hordozza ő is a süketiséget. Emberek, akiknek van nyelvük a szólásra, fülük a hallásra, fel sem tudják fogni, mit jelent egy süketnéma nyomorúsága. Természetesnek tartjuk, mikor emberekből a szeretet szólal meg felénk, s mi azt hallhatjuk s azt is, mikor mi mondhatjuk el Isten és emberek felé a hálaadást, amelynek el nem mondása kibírhatatlan volna számunkra. El sem tudjuk képzelni, milyen lehet az, hogy van fülünk, de nem hallunk vele és van nyelvünk, de nem tudunk értelmesen beszélni. A magára hagyatottság érzése van minden süketnéma emberben, aki szeretne szólni, de nem tud, szeretné hallani a mások szavát, de csak szájuk mozgásáról tudja leolvasni, mit beszélnek, hallani nem hallja őket.

Sokkal több süketnéma van a világon, mint amennyiről orvosok tudnak. Nem különleges esemény ez, mint általában sokan gondolják. Van nemcsak testi süketnémaság, de lelki süketnémaság is. Ez sokkal nagyobb nyomorúság, mint a testi süketnémaság. Bizony, van úgy, hogy nem hallunk semmit Istentől és nem tudunk semmit sem mondani Istennek. Mi különbség van e között és a között az állapot között, amellyel a szegény süketnéma élte az életét? Aki ismeri az Igét, az tudja, hogy sokszor mi vagyunk az okai annak, hogy süketek vagyunk, de nem mindig. Van úgy, hogy nem azért nem halljuk, mit szól Isten, mert bedugjuk a fülünket és nem azért vagyunk némák, mert nem tudunk, és nem akarunk imádkozni, hanem azért, mert belső gátlás megakadályoz ebben. Van úgy – félve fogalmazom ezt a mondatot, mert félreérthető -, hogy nem én, az ember vagyok elsősorban az oka annak, hogy szól az Isten és nem hallom s én szólok Istenhez, s azt tapasztalom, hogy nem hallja. Erről a lelkiállapotról nem emberi filozófia beszél, nem a teológia magyarázza, hanem az Írás beszél róla egyszerű képies nyelven így: „az Isten elutazott”. Nem egy példázatban mondja Jézus: a király, vagy a gazda elutazott és magukra maradtak az alattvalók és szolgák felelősséggel és számadásra való kötelezettséggel. Van úgy, hogy Isten van, de nem nyúl bele életünkbe. Ez az az állapot, mikor süketnémák vagyunk, mert nem hallunk semmit abból, amit Isten mond, és mi sem tudunk mondani neki semmit. Elapadt az imádság forrása a szívünkben, meg az ajkunkon is.

Tudom, hogy van a bölcséletnek egy formája, melyet a deizmus bölcséleti iránynak nevezünk, mely hisz Istenben, csak abban nem hisz, hogy Isten élő személy, aki lát, hall mindent, hozzászól mindenhez és cselekszik minden emberrel és minden ember által is. Ma ez az átlagvallásosság. Van istenfogalom, de nincs személyes Isten, Isten nem tud szólni és hallani, olyan, mint egy néma bálvány. Van, de nem törődik velünk, s mi sem törődünk övele. Nélküle éljük életünket.

Érzed, hogy mennyivel közelebb jön hozzánk a süketnéma meggyógyításának a története, ha így nézünk reá, mint ami az emberre olyan nagyon jellemző. Süketnéma minden ember, aki úgy éli életét, mint akinek életéhez nincs köze Istennek, és akinek nincs semmi köze Istenhez. Ezek az emberek is hisznek, vagy hihetnek Istenben. Hisznek Isten létezésében, de nélküle élik le életüket. Ha pedig az Isten mégis cselekszik, akkor azt mondják, jobb lenne, ha nem tenné, mert nem úgy cselekszik, ahogy ők szeretnék. Mert az ember azt szeretné, hogy Isten az ember szolgája legyen, hatalmával teljesítse minden kívánságát és igazgassa úgy az ember sorsát, hogy mindig minden jól sikerüljön. Az az Isten, aki az Írásban kijelentette magát, az nem a nekünk való engedelmesség ígéréssel, hanem a tőlünk kívánt engedelmesség parancsával közeledik hozzánk.

Akkor lesz a probléma legnehezebb, ha mi cselekvésre szeretnénk bírni Istent, s Ő nem cselekszik. Vagy nem akkor cselekszik, amikor mi szeretnénk. Ezek azok az idők, amikor a nagy „miért”-ek elkezdődnek életünkben. A süketnémának is bizonyára ez volt a legnagyobb problémája, de nekünk is ezek az idők a legnehezebbek az életünkben.

Néha az a felelet, hogy Isten az Ő dicsőségére halasztja el közbelépését. Hiszed te ezt? ... Hiszed-e, hogy Isten nem hagyott el akkor sem, amikor úgy érzed és tapasztalod, mintha elhagyott volna? ... Isten akkor is cselekvő Isten, mikor nem cselekszik láthatólag semmit nyomorúságodban. Az életünkbe való belenyúlás időpontja az Ő felségjogai közé tartozik. Istent nem lehet sürgetni, de nem lehet késleltetni sem. Ő mindent a maga idejében cselekszik, nem pedig a mi időnkben. Ez lehet nagyon fájó, lehet teher, melyet keservesen érzünk, amelyről úgy gondoljuk, hogy nem méltó az Isten képére teremtett emberhez, de változtatni rajta nem lehet. Isten cselekedett. Ez ennek a történetnek első üzenete.

2. Jól cselekedett!

A nép, mely látta a csodálatos gyógyulást, mást is mond, mint azt, hogy cselekedett. Azt mondja, hogy jól cselekedett! A süketnéma hozzátartozói, a sokaság, meg a beteg is azt állapítja meg, hogy jól cselekedett. Ha ezt a mondatot nem értjük másra, mint Istennek erre az egyetlen cselekedetére, amit a szegény süketnémán hajtott végre, akkor nem okoz problémát ez a mondat. De ezek az emberek azt mondják – túlnézve ezen az eseten -, hogy mindaz, amit Isten velük cselekszik és cselekedett, azt Ő mind jól cselekedte. Nemcsak akkor cselekedett mindent jól, amikor aktív volt és meggyógyította a süketnémát, hanem jól cselekedett akkor is, mikor még passzív maradt. Ő nemcsak benne volt a süketnémaságában – mert nem történik semmi a világon Isten akarata és engedélye nélkül -, hanem Ő jó szándékkal volt benne süketnémaságában, ezt látja világosan a sokaság. Jót akart cselekedni. Ez az állapot a süketnéma számára lehet, hogy nem volt jó, de a vége jó lett.

Magam is úgy látom, de bizonyosan Neked is van tapasztalatod arról, hogy Isten sokszor csinál olyat, ami nem látszik jónak, de a végén mi is rájövünk, hogy úgy volt jó.

Ne siesd el ítéletedet Isten világkormányzása, se a saját magad életét kormányzó intézkedései fölött. Várd meg a végét és akkor hitedet igazolni fogja a tapasztalat. A hit előre néz, és amikor még semmit sem lát, tudja mondani: Jól cselekedett. Ezt a hitet igazolja a tapasztalat.

Van a sokaság véleménynyilvánításának egy harmadik szava is:

3. Mindent jól cselekedett!

Nemcsak azt mondja, hogy jól cselekedett, azt is mondja: Mindent jól cselekedett. Nem általánosítás ez a megállapítás? Az ember szeret általánosítani és ezzel minden bizonyosan sokszor eltúlozza az egyes esetek jelentőségét. Itt jól cselekedett. De, hogy Ő mindent mindig jól cselekszik, ez nem túlzás? ... Nem olyan általánosítás ez, amely nem fedi a valóságot? Hát volt több süketnéma Izrael egész országában akkor és volt azelőtt is, mielőtt ez az eset történt! Hogy lehet azt mondani, hogy Ő mindig mindent jól cselekedett! Nagyon emberileg gondolkozunk, mikor ezekkel a kételyekkel birkózunk. Az ember egyes cselekedetéből nem lehet általános következtetést levonni. Aki most segített rajtunk, nem biztos, hogy mindig fog segíteni. Az emberek ma ilyenek, holnap olyanok, de meg van írva, hogy Istennél nincs változás, sem változásnak árnyéka. Ha Jézus egyetlen süketnémát meggyógyított, akkor minden ilyen körülmények között élő embernek szabad hozzá a meggyógyulás reménységével imádkozni. Egy meggyógyult, ezért nekünk szabad és kell hinni, hogy Ő mindent mindig jól cselekedett.

Az az ének, amit az előbb énekeltünk, olyan lelkiállapotban született meg, amelyben nem könnyű vallani: Mind jó, amit Isten tész. Ennek az éneknek a szövegét egy súlyos beteg kántor vigasztalására írta barátja. Mikor a beteg megkapta a szöveget, könnyes lett a szeme.

Éppen vasárnap volt. Odakint megszólaltak a harangok. Ablaka alatt siető léptekkel mentek a hívek a templomba. Megszólalt az orgona is s énekelni kezdett a gyülekezet. A beteg kántor szíve összeszorult arra a gondolatra, hogy más ül az orgona mellett, más játszik rajta, ő meg ott fekszik tehetetlenül a betegágyán, halálra szántan. És akkor, ebben a rettenetes fájdalmas pillanatban megszületett ez az ének. Elkezdett muzsikálni benne ez a kapott vers: mind jó, amit Isten téssen. Előbb magában dúdolni kezdte, azután reszkető kézzel kottalapot vett elő és sietős kézmozdulatokkal, a halálra váró ember reménységével írta le a lelke mélyén megszületett dallam hangjegyeit és kezdte énekelni: Mind jó, amit Isten téssen... Igen, mind jó. Lehet, hogy nem mindig jó akkor, ami történik, de minden jól van, a lehető legjobban. Ennek bizonyossága nem ez a történet, nem az Isten csodatevő hatalmának megmutatása a süketnéma meggyógyulásában, hanem ennél sokkal nagyobb bizonyítéka van, a golgotai kereszt. Nagyobb bizonyosság ez mindennél. Aki megtapasztalta már, hogy Isten az Ő Fiát öerte, a bűnösért halálra adta, az Pállal együtt csak azt tudja kérdezni minden nyomorúságában: *„Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?”*

Bizonyal megtapasztalta közületek is mindezt sok ember már. Aki megtapasztalta, lett-e nála ebből a tapasztalatból hit? ... És aki nem tapasztalta még, vajon tudja-e hordozni minden nyomorúságát előlegezett hittel? ... Ez a mondat: mindent jól cselekedett, egy sokaság vallomása. Ott vagy-e te is ebben a sokaságban s ott vagyok-e én is mindig ebben a sokaságban, amely szívében mély megrendüléssel tudja mondani mindenre, amit Isten velünk cselekszik: Mindent jól cselekedett, mindent jól cselekszik és mindent jól fog cselekedni!

Ámen.

Imádkozzunk!

Világot kormányzó hatalmas Istenünk, szerető Atyánk! Bocsásd meg minden zúgolódásunkat, mellyel olyan nehezen hordozzuk a keresztet. Tudjuk, hogy megérdemeltük, büntetésnél egyebet nem érdemlünk, és mégis zúgolódunk, telve a szívünk panasszal, hogy hiába kiáltunk, Te nem felelsz, segítséget kérünk, és nem segítesz. Kérünk, ajándékozz meg hittel, hadd lássuk, semmi nincs e világon, amit sajnálnál tőlünk. Kérünk, hadd meneküljünk minden nyomorúságunkban kereszted alá, ajándékozz meg a keresztfa tövében támadt hittel s hadd keljünk fel onnan azzal a boldogító bizonyossággal, hogy Te mindenkor mindent jól cselekedtél s jól fogsz cselekedni. Könyörülj azokon, akiknek tapasztalata azt mutatja, hogy nem cselekedtél mindent jól, hadd legyen hitük erősebb minden emberi keserves tapasztalatnál és mindennek ellenére tudják mondani és vallani Neked, önmaguknak és minden szenvedőnek: Mind jó, amit Isten téssen.

Ámen.

Oltári ima:

Hálát adunk Neked Urunk, kegyelmes Istenünk azért, hogy szabad nekünk hálánkat Irántad kézzel foghatóan bemutatni. Neked nincs szükséged sem aranyra, sem ezüstre, mert tiéd a hatalom, nekünk van szükségünk arra, hogy megmutassuk hálánkat. Tedd hálássá szívünket mindazok ellenére is, amit cselekszel és cselekedni fogsz, hogy tudjunk bizonyágtétellel is Neked énekelni: mind jó, amit Isten téssen!

Könyörgünk azokért, akiknek különösképpen nehéz ezt énekelni és elmondani. Könyörgünk azokért, akik a fájdalmak útján járnak. Könyörgünk egy csaláért, akik felbontatták szeretettük sírját, hogy átvigyük más pihenőhelyre. Add Urunk, hogy mind az a megrendülés, amit ennek következményeképpen átélnek, teremje meg életük számára az

örökéletbe vetett hit megerősödésének gyümölcset. Hadd tudják ők is, hogy nemcsak a jelenben és múltban, hanem a jövőben is minden jó lesz, amit cselekszel.

Így tesszük le kezébe gyermekeinket, akik elkezdtek az iskolába járás kötelességét. Adj nekik szorgalmat, kitartást azoknak, akik tanulnak, és bölcsességet azoknak, akik tanítják őket. A családi kör pedig hadd adja meg azt, amit másutt nem tudnak megkapni, a keresztyén hitet, szeretetet és Hozzád való ragaszkodást.

Áldd meg az anyaszentegyházat, hallgasd meg könyörgésünket, amikor mi így imádkozunk:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert Tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.

Ámen.